

לקנות סטריאו-שאלה של אמון.

אל תיקח שאנס!!!

אל תבזבז יותר ממה שהינך צריך
עבור הצליל שהינך רוצה לשמוע. ברשותינו
עשרות מערכות מפיצות בינלאומיות בתצוגה מתמדת,
החל מהזולות ביותר ועד המתוחכמות ביותר.

ברשותנו מערכות:

AKAI, J.B.L, SANSUI
MARANTZ PIONEER,
SHARP, A.R, DUAL, J.V.C,
BOSE, MOREL, PHILIPS,
SHURE, LEAK, L.G, K.L.H,
MICRO, ROTEL, BSR, ADC.
אורית מוותיקי וחלוצי
ענף הסטריאו בארץ
26 שנות וותק.

מחירים
זולים במיוחד
אפשרות
השוואה בין
המערכות
השונות
יעוץ והדרכה
ספציפית

נסה ותיווכח.

אורית
AUDIO SYSTEMS
מערבות צליל
ת.א. רח אחד-העם 19 טל. 615507

ציוד בטחון בע"מ

משווקי תוצרת
מגן גולדמן בע"מ
מציע כרגע הפתיחה:

כספות ביתיות, קופות פלדה, ארונות חסיני אש,
תאים מיוחדים ליהלומנים.
בתנאים ובמחירים מיוחדים

פרטים:
תל-אביב: ציוד בטחון בע"מ, אבן גבירול 9, טל. 244093
ירושלים: וילשטיין בע"מ, יפו 30, טל. 02-223610
חיפה: נין נין, דרך העצמאות 61, טל. 04-524302

לא צריך לדעת מתמטיקה כדי להבין ש:

נימוס + התחשבות + סובלנות + ... =
איכות חיים

נשמח לשמוע ממך

אזרחים למען איכות חיים ת.ה. 1097 גבעתיים

ההתובע המשיך לחקור במרץ ובהתלהבות
על כתובתו המדויקת של אלי פרדס,
אמר השופט: "אני לא חפז, לי יש
עוד הרבה תיקים לשמוע היום". וכך
המריץ את הצדדים לקצר.

מעצרים

שופט אינו מוכנה

האם צריך שופט להיענות

תמיד לבקשת מעצר?

שאל השופט ויצר תקדים

"השופטים הם חותמת גומי של ה-
מישטרה" מתרעמים מפעם לפעם סניגור
רים וגאשמים המובלים למעצר. בניגוד
לאמירה זו הוציא השופט השופט המחוזי
בתל-אביב, דוד ולך, החלטה הקובעת,
כי אין כל חובה על שופט לעצור אדם
אם אינו רואה עילה למעצר כזה.
גד תיק נעצר על-ידי שלטונות המכס
בעוון העלמת מס-ערך-מוסף בשיעור של
יותר משני מיליון ואין כל סיכויים ש-
ראש הוועדה הפועל-הישראלי של התוכנית
יות'העולמית, או בקיצור של "האקדמיה
למדיטאציה".

הוא נעצר והובא בפני שופט השלום
אפרים שלו ומוסר למעצרו. המישטרה ביקש
שה להאריך את מעצרו, אך בבית-הדין
פט התגלה שתיק עזר לחוקרים, והציג
בפניהם כל מיסמך שביקשו. הוא אדם
בעל כתובת קבועה ואין כל סיכויים ש-
יאיים על עדים או יפרע לחקירה. לכן
סירב השופט לעצור או להטיל עליו ערר
בה. השופט פשוט שיחרר אותו ממעצר
ורק ציווה עליו להפקיד את דרכונו.
שלטונות המכס לא הסכימו לכך. הם
פנו בערר לבית-הדין המחוזי אל ה-
שופט ולך. או התעוררו שלוש שאלות
מישפטיות חדשניות דווקא במישפט ש-
הוא לכאורה פשוט.

תיק טען, כי במיקרה שהשיחור הוא
ללא ערובה, כפי שהיה בעניינו, אין כלל
סמכות ערר. שכן סעיף 34 לחוק סדר
הדין הפלילי מדבר בערר כאשר זה "עניין
של שיחור בברובה". על כן אין בית-
הדין מוסמך כלל לדון בערר. השופט
קיבל את הטענה.

לאותו חוק, המסמך הן שופט-שלום
הן שופט-מחוזי לדון במעצר. לכן ביקשו
מהשופט ולך, לראות את עצמו כערכאה
ראשונה, ולשמוע את החוקר אשר טיפל
בתיק. גם עניין זה טרם נדון בפני בית-
הדין. עד היום הוגש בסרקטיקה, כי
המישטרה מביאה את העצירים בפני בית-
הדין הפלילי, ורק בערר על החלטת
התביעה היא פונה לשופט-מחוזי. היתה זו
פעם ראשונה שביקשו שופט מחוזי לדון
במעצר בערכאה ראשונה. השופט ולך
לא קבע אומנם החלטה עקרונית בנושא,
אך מצא שהתביעה חייבת להחליט מראש
אל מי תפנה בבקשת המעצר. במיקרה
זה מיצתה התביעה את זכות הבחירה
שלה כאשר פנתה לבית-הדין הפלילי.
השופט ולך סירב על כן לשמוע את
חוקר המישטרה.

שיחורר האחים שניר. הטענה ה-
שלישית היתה, כי מטרתה של הערובה
היא גם להבטיח את תשלומי של קנס
כספי גדול, אם יגורר כזה בבוא העת. על
כך כתב השופט, כי פירוש זה למטרת
הערובה לא נראה לו כלל. אין זו מטרת
השופט לכפות תשלום קנס כספי בערובה
על חשוד שטרם הוגש נגדו כתב-אישום.
בדחותו את ערר התביעה התבטא ה-
שופט בכמה מילים אמיצות על סמכות
המעצר של בית-הדין הפלילי: "לא קיימת
חובה אוטומטית על שופט המעצרים לע-
צור בכל מיקרה, אם כי במרבית המקרים
משמשים שופט בית-הדין הפלילי כ-
שיקול דעתם זה. במדינת ישראל נוצרה
שיגרה של בקשות מעצר בכל מיקרה
ואף בטרם הוגש האישום. השאלה היא
אם היענות לכך דרושה תמיד".

לא עבר שבוע והחלטה זו זכתה להיות
תקדים רב ערך בערר שהוגש על-ידי
המישטרה על שיחורם ללא ערובה של
האחים שניר, שהוחשדו ברצח דוד שולמן,
בעל מרס.

שופט-השלום דוד בריאופיר חשב גם
הוא, כי החומר שהביאה המישטרה אינו
מצדיק את מעצרו של האיש, ושחרור א-
תם ללא ערובה. בערר שהוגש על החל-
טה זו השתמש הסניגור דוד ליבאי ב-
החלטה חדשה זו של השופט ולך-יתכן
שזוהי הסוגיית הראשונה המבשרת את
תחילתה של תקופה חדשה במדיניות ה-
מעצרים במדינה.

באתר בניה בקריית-אונג. הוא היה מנהל-
העבודה שם ואני עבדתי בחשמל. הוא
בחור יפה ושרשר שטני. רק לפני ימים
אחדים ראינו את דודו טופו בסלון, והוא
ואני אמרתי לאחי: "תראה כמה הוא דור
מה לאלי פרדס". הוא היה ממש דומה
לאיש הזה. - כאן הצביע העד על ה-
מתחם של השופט אלי. בחור בלונדי ו-
נאה.

בית-המישפט היה מלא ציחקוקים. העד,
בן 27, בעל גוף מלא ושרירי, לא יכול
היה לזכור את שם החשוב שבו גר פרדס.
"אבל הייתי אצלו בדירה הרבה פעמים.
היינו שומעים אצלו מוסיקה. הוא היה
בחור לארג, וכולם אהבו לבוא אליו".

חשוד תיק
לא תמיד מעצר

העד לא זכר מתי בוצעה הפריצה.
"אינני זוכר פאריס", אמר. אולי לפני
חמש שנים. אולי פחות. אולי יותר. אפילו
את תאריך גיוסו לצה"ל לא היה העד
מוכן לסכן. אולי שנת 1974 אמר לבסוף.
השופט ששאל אותו לתאריך לידתו, שאר
תו ידע העד בבירור, גילה כי תאריך ה-
גיוס המשוער נכון.

התובע שמחה תקוע. ניסה לקעקע את
עדונו של הצעיר, אולם לשווא. "נשבעתי
לומר את האמת ואינני בודה דבר מלי-
בי". רק עוד פנינה אחת היתה על לשונו
באת כוח התביעה ניסתה להעלות עילה
נוספת לדיון. היא רצתה להשתמש בסעיף
של העד. הוא סיפר כי עזב את מיקצועו
הקודם כחשמלאי, וכי היום הוא נהג.
"מדוע?" שאל התובע: "כי אני חפ-
ריסט", ענה העד, "אני עובד כל פעם
במשך אחר".

כמו מעצרת רצח. העד הבא היה
אחיו של המשורר הראשון. הוא סיפר כי פרדס
אמר לו שהוא מכיר אנשים שיעזרו לו
למצוא את הדברים שנגנבו מביתו. הוא
היה מעוניין בעיקר במערכת סטריאופונים
שהיתה יקרה לו. לכן הוזמן לביתו את
אלי עבדלה ואת שני חבריו, וביקש מהם
שיעזרו לו למצוא את רכושו. מדוע עשה
זאת? "הוא סיפר לי שאלו עבדלה מכיר
את כל הדאווין האלה ואת כל זה". ב-
עדויות קודמות הוכיחה התביעה כי
אומנם סוכם שהשלושה ינסו להחזיר ל-
פרדס את המערכת תמורת אלפיים לירות.
וגם אומנם החזירו לו מכשיר-קשר ש-
נגנב ממדידת שכיבול 300 לירות. ערב.
תמורת המכשיר קיבלו אחרת.

כאשר השלושה לא עמדו בהתחייבו-
תם, והמערכת לא הוחזרה לפרדס, ואחרי-
שכנו, שקיבל מידיו את מכשיר-הקשר
שלו, חשד כי יש לו יד בגניבה. הגיעה
המישטרה אל פרדס. וגם הוא הגיש, בסו-
פו של דבר, תלונה למישטרה על גניבה
ופריצה לביתו.

המישפט התמשך על פני בוקר שלם.
הסניגור חקר, והתובע חקר נגדית ארו-
כות. השופט נראה עייף ומשועמם. "מדוע
אתם מנהלים זאת כמישפט רצח?" שאל
השופט לבסוף. "הרי זה תיק ישן, מה
אני כבר יכול לתת להם אם יורשעו?"
וכאשר גם רמו עבה זה לא הועיל.